

»Kristuš je
gorstano z
groba,
se radüje
neba, zemlja,
aleluja
spejvajmo,
hvalo Bogi
davajmo.«

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 28. marca 2013 ☼ Leto XXIII, št. 13

Križ – simbol krščanstva

Največki simbol krščanstva je križ, šteri je znak smrti pa zmage Kristuša nad smrtjov. Nosi ga na križnoj pauti, nanga ga pribijejo, na njem smrt strpi. Simbolizira, ka goravzememo križ, šteroga nositi moramo. Kristuš je biu prvi, šteri je svoj križ gorvzejo pa v tejm mamu mi svojo zveličanje. Kristjane sprevaja križ skaus življenja, od krstitk do smrti, srečamo ga vsakši den, če ovak nej, te, gda se parkrižimo. Vüzem je eden najstarejši pa največki svetek za kristjane, s praznovanjem vüzma se spominjamo na Kristušovo trpljenje pa goristane nje od mrtvih. S križi, šteri nam tau simbolizirajo, se dostakrat srečamo po porabski vasnicaj pa na Goričkom tó. Največkrat pri poštijaj ali v križiščih. Prvi taši križi so bili iz lesa napravljeni, samo sledkar so je delali iz kamna ali iz betona.

Zaka so te križe postavljali? Zato, ka so se s tejm zahvalili Baugi, ka njim je pomagalo, gda so betežni bili ali če so kakšno drügo nevolu meli. Dapa mamu taši križ v Andovci, šteroga je vaščanom postavu za zahvalo tisti človek, šteri je v Meriko odišo. Te križe so vsigdar tisti v redi meli, šteri so je postavili, ali če so že tapomrli, te njigva žlata. Žau, gnesden je vsigdar več taši križov, šteri so zapuščeni, zato ka nega, sto bi je vred vzejo, ne vejmo, sto pa

Od 17. marcüša stoji v Markovcaj nauvi križ, malo nenavaden, dapa napravljeni iz materialov, šteri so doma v tej krajini.

zaka ji je postavu. Istino, zato nauvi se tó postavljajo kak pri nas tak na Goričkom.

Tak je tau bilau 17. marcüša v Markovci. Devetdeset lejt stara Terezija Jakič je oblübila, ka ešče v svojom žitki da postaviti eden obcestni križ, zato ka gda je betežna bila, Baug njej je vsigdar na pomauč prišo. Trikrat je prosila Boga, te gda je ona betežna bila, gnauk pa te, gda je njena sestra rodila. Zdaj je fejest vesela, zato ka se ji je velka želja spunila s tejm križom. Zato so ga postavili k pauti, aj se leko vsakši stavi pred njim, se zamisli pa moli. Terezija se zahvali za nazaj, zato ka da maš svoje križe pa težave, te se leko na njega obrneš, ka ti pomaga. Kak je pravla, od tistoga mau, ka se je te križ blagoslovo, go več nika ne boli, dosta baukše se počüti. Istino, kak je Terezija pravla, zdaj že leko mrgé, zato, ka tisto, ka je ona Baugi oblübila, se je uresničilo. Pri tejm je ona spoj velko pomauč dobila od župnika Dejana Horvata, šteri je lejs vöodebro pa ga s svojim tišlarom dau naprajti. Ranč tak od gospoda Rogana s Trdkove, šteri je tó za Baug plati napravo strejo. Terezija so spoj hvaležni vsem tistim, šteri so tam bili na blagoslovitvi, vsem tistim, šteri so ka koli pomagali, poseba še župniki za organiziranje pa za obred (szertartás).

Karči Holec

»Če ne bomo brali, nas bo pobralo«

V Sloveniji so odrasle že skoraj štiri generacije od tedaj, ko je svojo zmagoslavno pot pred 53. leti začelo Gibanje Bralna značka. Ob matici, kjer spada sodelovanje v Bralni znački k vsakdanu ka-

V imenu soorganizatorke slavja Zveze Slovencev na Madžarskem se je Društvu in sodelujočim književnikom zahvalil predsednik *Jože Hirnók*. Poudaril je, da so obiski iz Slovenije približali slovensko literaturo

takne, ne pozabi veselja ob razumevanju» - je zaključila.

Ena od pobudnic povezovanja s Porabjem pisateljica *Karolina Kolmanič* se je spominjala na težke čase pred dvema desetletjema in pol. »Ostrardeča meja« je namreč ločevala Porabce in Goričance, ki so govorili isti jezik. Nastali porabski bralni znački je ime dal prekmurski književnik *Miško Kranjec*, ki je takrat bil »še kako živ«. Pisateljica se je spominjala srečan na gimnaziji, kjer so dijakinja brezhibno deklamirale in tudi dosti spraševale. Izrazila je še upanje, da bo značka živela še dolgo in da bo lepa beseda še dolgo hrabrila vse ljudi. Zahvalila se je še svojim porabskim sodelavkam *Eriki Glanz*, *Klari Fodor* in *Valeriji Perger*.

Slednja, višja pedagoška svetovalka za Porabje, je bila ves čas zraven pri organizaciji literarnih obiskov in se potožila, da najdeva v svojem delovnem okolju velikokrat premalo slovenske besede ali duše. Sama je bila večkrat nekoliko skeptična glede obiskov v okvirih Bralne značke, so pa sodelavke iz Slovenije kljub temu do danes vztrajale. Ali bodo književniki še prihajali v Porabje? – se sprašuje in podaja odgovor: odvisno je od učiteljev, ki so lahko edini zgled za branje slovenskih knjig.

S kratkim in zabavnim odskim nagovorom sta nato občinstvo razveselila člana Odbora Bralne značke *Tone Partljič* in *Slavko Pregl*. Prvi se je namesto branja črtice odločil, da bo aktivno vključil tudi gledalce in jih po vzoru izštevank pripravil k sodelovanju. Slavko Pregl pa je razkril skrivnost pisateljstva (»moraš biti velik in imeti očala«), ki je povezana s pisateljskim svinčnikom, ki potuje po svetu in pomaga pisati zgodbo – o tem bomo lahko prebrali tudi v njegovi novi knjigi.

O svojih doživetjih med branjem slovenskega leposlovja

so spregovorile tri števanovske učenke, ki so povedale, da slišijo vsak dan porabsko govoro, zato jim je laže v šoli pri pouku. Naštele so svoje najljubše slovenske knjige v nižjih in tudi višjih razredih, ter da so rade brale dela porabskih avtorjev. Povzele so

venije pripravili z zabavnim umetniškim dogodkom. Andrej Rozman Roza, ki se je že predstavil v Porabju, je tokrat »za malo večje otroke« najprej zapel pet spremenjenih napitnic, ki nikakor ne propagirajo pitja alkoholnih pijač. Šolarje pa je pozabaval z zgodbo lov-

Karolini Kolmanič je v imenu Društva Bralna značka priznanje izročila predsednica Dragica Haramija

kor »zajtrk k jutru«, pa so se začeli voditelji Društva Bralna značka spogledovati tudi z mladimi slovenskimi bralci izven meja domovine. Tako je vodila prva pot slovenskih književnikov v Porabje skoraj natanko pred 25. leti, 28. junija 1987.

V počastitev okroglega in pohvale vrednega jubileja se je v

in besedo šolarjem in s tem kljubovali neustavljivemu procesu asimilacije. Spraševal pa se je tudi o prihodnosti knjige v tehnični družbi. Predsednica Društva Bralna značka *prof. dr. Dragica Haramija* (sicer profesorica za mladinsko književnost na Univerzi v Mariboru) je izpostavila, da teče letos 53. bralna sezona v Sloveniji,

Samuel Bekó je povedal, zakaj ima rad pesmi Andreja Rozmana Roze, ki je tudi tokrat navdušil otroke

monoštrski gledališki dvorani zbrala skoraj vsa porabska šolska mladina, tako učenci z obeh dvojezičnih osnovnih šol kakor tudi tisti z monoštrskih narodnostnih ustanov. S kulturnim programom je dogodek popestril dekleški pevski zborček iz Števanovcev z izvedbo slovenskih pesmi.

kjer je tudi vzniknilo Gibanje kot lokalna posebnost, ki povezuje generacije. V sedanjosti pa združuje kar 140.000 bralcev z vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Zahvalila se je vsem sodelavcem in povedala, da so za darilo v Porabje pripeljali veliko knjig, ki jih bodo razdelili po šolah. »Če se koga knjiga do-

Števanovska dekleta so zapela nekaj pesmi, so pa napisale tudi spise, zakaj rade berejo

tudi zgodbo o škratih, s katero jih je seznanila učiteljica-asistentka *Metka Perger*. Mladi ljubitelj pesmi *Samuel Bekó* z monoštrske šole pa je izjavil, da komaj čaka pogovor s pisateljem *Andrejem Rozmanom Rozo*, ki je napisal več njemu ljubih pesmi.

Navzoče so nato zabavali člani gledališke skupine *Seničke*

čevega sna (ki je imel sicer puško v obliki mikrofona stojala), je pa povedal tudi svojo »ustrahavanko« za otroke, ki bi namesto spanja raje gledali grozljivke po televiziji (»zdaj pa spat in težko noč«). Prisluhnili smo lahko še zgodbi vesele marele in tudi »nememu petju iz 10. stoletja«, ki je razumljivo po vsem svetu.

Člani otroške gledališke skupine »Seničke zvezdice« so zaigrali v domačem narečju

zvezdice, ki so se predstavili s pravljico »Rdeča kapica« v gornjeseniškem govoru, ki so ga bili vsi večči. Nekateri mladi igralci so se še posebej izkazali, med njimi »Rdeča kapica« in »Volk«.

Za konec pa so se gostje iz Slo-

Na koncu prireditve je Karolini Kolmanič v imenu Društva Bralna značka priznanje izročila predsednica Dragica Haramija, slišali pa smo tudi misel Toneta Pavčka: »Če ne bomo brali, nas bo pobralo«.

-dm-

Lizbona - najzahodnejša točka evropske celine

Da bi se izognila množici, ki poleti obiše Portugalsko, sva si s prijateljem izbrala januarski datum za obisk te države. Ko sva prispela na Portugal-

Petelin iz Barcelosa

sko, sva opazila, da po trgovinah vsepovsod prodajajo črne peteline z rdečim grebenom iz lesa ali porcelana. Najprej sva mislila, da zato peteline, ki so na nek način simbol države, ker petelin pomeni po portugalsko »galo« in ta beseda je tudi v poimenovanju države, Portugalska. Ampak kasneje sva zvedela, da ljubko pisani petelin ni povezan z imenom države, temveč s staro legendo o petelinu iz Barcelosa, ki gre nekako tako. Ubogega romarja so v mestu Barcelos

dokazal petelin, ki bo oživel in zakikirikal. V tistem trenutku je petelin res skočil s krožnika sodnika in veselo zapel. Legenda se je prenašala iz roda v rod, tako je petelin iz Barcelosa postal simbol upanja, pravičnosti in sreče.

Druga značilnost, ki sva jo opazila, je januarska ugodna klima v primerjavi s srednje-evropsko. Popoldne so se temperature povzpele tudi v senci od 15 do 18 stopinj Celzija, na soncu je bilo še topleje. V kratkih rokavih sva pila kavo na prostem. Toda medtem ko smo se mi, ki smo prišli iz Srednje Evrope, sprehajali v kratkih rokavih, je nosila večina Portugalcev kape, rokavice in zimске plašče. Če sva jih pogledala, sva se vseeno zavedala, da je po koledarju januar.

Medtem ko sva se sprehajala po Lizboni in jo odkrivala, sva hitro ugotovila po arhitekturi, bogastvu stavb na trgu trgovcev (Praça do Comércio), da je bila Portugalska, obenem pa Lizbona, velika morska sila z bogatimi kolonijami, in Portugalci bogat narod. Portugalci so zelo ponosni na pionirja Vasca da Gama, ki je bil prvi, ki je v 15. stoletju okrog Rta dobrega

pionirje nas spominja nekaj spomenikov, kot sta spomenik Padr o dos Descobrimentos in nekdanji svetilnik Torre de Belém, razen tega stolp in

Cabo da Roca, najzahodnejša točka naše stare celine

most Vasco da Gama, ki je najdaljši most v Evropi (17 km), ki povezuje brega reke Tejo. O Lizboni bi človek mislil, da leži neposredno na obali Atlantskega oceana, toda mesto se nahaja v ustju reke Tejo, kjer je reka široka od 2 do 11 km. Po reki vozi veliko trajektov. V Lizboni so omrežja javnega prevoza dobro urejena in poceni. Recimo z vozovnico za 5 evrov se lahko voziš cel dan na različnih prevoznih sredstvih. V Lizboni so zelo znani rumeni in rdeči tramvaji, ki jih je mesto obdržalo, kajti izkazali so se za turistično atrakcijo. Ker se posamezni deli Lizbone nahajajo na gričih, kot javno prevozno sredstvo uporabljajo tudi tirno vzpenjačo in dvigalo. Takoj sva opazila, da so Portugalci zelo disciplinirani pri uporabi javnih prevoznih sredstev. Recimo nobene gneče nisva videla pri avtobusnih postajah, nobenega prerivanja. Ljudje stojijo v vrsti, in tisti, ki pride, se postavi na konec vrste. Ko se avtobus ustavi, vstopajo pri prvih vratih, zadnja vrata so samo za izstop. In čeprav so tudi Portugalci Južnoevropejci kot Italijani in Španci in tud oni govorijo romanski jezik, so veliko bolj umirjeni in tišji kot Španci in Italijani.

Lizbona je najzahodnejše glav-

no mesto Evrope. Tisto, kar je za Madžarsko tromejn v Porabju, je za evropsko celino Cabo da Roca, ki se nahaja 40 km od Lizbone na obali Atlan-

tika. Se pravi najzahodnejša točka. Do tja sva potovala z vlakom in avtobusom. Ko sva na železniški postaji v Lizboni kupovala vozovnice, sva – kljub temu, da govoriva in razumeva italijansko in špansko – ugotovila, kako težko je razumeti

Januarja sva pila kavo v kratkih rokavih

govorjeno portugalsčino. Portugalci razumejo italijanščino in španščino, toda odgovarjajo v portugalsčini, zato sva jih težko razumela. Večkrat sva morala preklopiti na angleščino. Portugalska ima kakih 10 milijonov prebivalcev, zato portugalsčina ni preveč razširjena po Evropi, človek jo redko sreča, kajti država se nahaja na kraju Evrope, torej ni tranzitna država. Se pa moramo zavedati, da je portugalsčina 6. največji jezik na svetu, govori jo kakih

210 milijonov ljudi, torej spada med velike svetovne jezike.

Sprevodnika na vlaku sta spremljala dva varnostnika, kar se je nama zdelo najprej malo čudno, potem sva uvidela, da je to lepa gesta železnice, ki skrbi za varnost svojega uslužbenca, saj ga nobeden potnik ne bi upal napasti ali razgrajati, ko zagleda spremljevalca.

Ko sva prispela do cilja, je pihal močan veter. Najzahodnejšo točko evropske celine simbolizira obelisk na vrhu s križem. Valovi Atlantika so napadali visoke skale ob obali, pokali so kot z bičem. Cabo da Roca pomeni skalnati rt. Drugače je Portugalska zaradi močnega vetra in velikih valov priljubljena med surfarji.

Ko sva prispela nazaj v Lizbono, sva nedaleč od železniške postaje zaslišala zvoke tipične portugalske glasbe, ki se imenuje fado. To je glasba usode, to so melanholične melodije, ki pojejo o ljubezni, hrepene-

Lizbona, glavno mesto Portugalcev, naroda pomorcev

(severna Portugalska) zaradi domnevne tatvine obsodili na smrt. Toda on je trdil, da je nedolžen. Izpolnili so mu zadnjo željo. Romarja so odpeljali pred sodnika, ki je prav takrat jedel petelina. Romar je dejal sodniku, da bo njegovo nedolžnost

upanja (Afrika) odplul do Indije. Enako so ponosni na Ferdinanda Magellana, ki je v 16. stoletju prvič z ladjo obkrožil Zemljo. Drugače je tudi Rt dobrega upanja odkril Portugalac Bartolomeu Diaz, in sicer v letu 1488. Na znane pomorščake in

nju, boljši usodi, o družbenih krivicah.

Hitro so minili krasni dnevi na Portugalskem. Ime Portugalska pomeni po nekaterih razlagah »lepo pristanišče« (iz grščine), po drugih pa »toplo pristanišče« (iz latinščine). Sicer ne veva, katera inačica je pravilna, grška ali latinska, ampak za naju je bila Portugalska tudi januarja topla in lepa.

**Tibor Horvat in
Joël Gerber**

OD SLOVENIJE...

Alenka Bratušek na čelu enajste slovenske vlade

Državni zbor je prejšnji teden z 52 glasovi za in 35 proti imenoval enajsto slovensko vlado, prvič pa jo bo vodila ženska. Ministrsko ekipo Alenke Bratušek, ki je prevzela posle od članov vlade Janeza Janše, sestavlja 11 ministrov in dve ministrici, od tega ena brez resorja. Poleg Bratuškove, ki vodi Pozitivno Slovenijo, bosta v vladi sodelovala predsednika še dveh koalicijskih partneric - prvak Državljanske liste Gregor Virant kot minister za notranje zadeve in javno upravo ter prvak Demokratične stranke upokoencev Karl Erjavec kot zunanji minister. Predsednika četrte koalicijske partnerice Socialnih demokratov Igorja Lukšiča pa v ministrski ekipi ni.

V državnem zboru so poleg Viranta in Erjavca prisegli finančni minister Uroš Čufer, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Stanko Stepšnik, minister za obrambo Roman Jakič, minister za kulturo Uroš Grilc, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopac Mrak, minister za izobraževanje, znanost in šport Jernej Pikalo, minister za kmetijstvo in okolje Dejan Židan, minister za infrastrukturo in prostor Igor Maher, minister za pravosodje Senko Pličanič, minister za zdravje Tomaž Gantar ter ministrica brez listnice, zadolžena za vodenje resorja za Slovence v zamejstvu in po svetu, Tina Komel.

Kot je ob predstavitvi ekipe pojasnila Bratuškova, želi nova vlada graditi pozitivno alternativo krizi. Nočejo biti gasilci, saj tudi požigali in podžigali niso, ampak hočejo biti tisti, ki gradijo, je poudarila. Kot prvo prioriteto vlade je izpostavila umiritev političnih strasti in ponovno uveljavitev strpnega socialnega dialoga. Izrazila je tudi pripravljenost, da se pri ključnih rešitvah seže čez mejo koalicije in opozicije. V osemurni razpravi je bilo iz poslanskih skupin koalicijskih strank pričakovano slišati pozitivne ocene ministrske ekipe. Napovedovali so, da bo nova vlada delovala v dobrobit državljanov, da bo delovala državotvorno ter da bo lahko kljub nekaterim razlikam med koalicijskimi partnericami uspešna. Opozicijo pa so pozivali, naj ministrom da priložnost, da se dokažejo s svojim delom.

Dva Porabca prejkvzela županijsko priznanje

Madžarski narodni svetek 15. marec je našomi rosagi prineso dosta nevaul, vej sta pa snejg pa sploj krepek vöter dosta poštij zaprla po cejlj državi. Cugi so dostakrat več vör zamidili, po autocestaj so

ranč tak na srejni marciuša bujli Julija Cezarja. Madžarska revolucija pa bojna za slobaudnost pa sta vödržali najduže, ka moremo v našom cajti ranč tak poštvati.

rabja pa Slovenije. Kak nam je tapravo, má zdaj skupina 7 parov, s šterimi majo kauli 15 nastopov na leto. Mentorico pa fudaša majo iz Slovenije, radi bi pa bili, če bi malo več mladi plesalo v

(Vas Megye Önkormányzata Szolgálatáért Kulturális Tagozata). Za nagrado ga je predlago monoštrski okrajni šolski ravnatelj *Tamás Császár*; steri je v tistom časi, gda je trbelo predloge

Nagrajenka Marija Svetec pa predlagateu Martin Ropoš

Tomaž Časar (s prave) je predlago Jožefa Illésa

autonge stali večkrat skoro pau dneva tačas, ka so je nej vörejšili.

Svetešnji djilejš Skupščine Železne županije (Vas Megye Közgyűlése) so letos držali v športnoj dvorani Gimnazije Tinódi v Sárvári, pa je organizatorom lagvo vrejmen ranč tak vse plane prejkspisalo. V dvorani pa se je donk zbralo dosta lüdi, ka má skupščina na té den šegau prejkdati županijska priznanja, nagrade. Program se je začno s kulturnim programom, na šterom je *Róbert Horváth* recitero pesem, mala deklíčina *Zsófia Csizmázia* igrala na žvegla pa skupina *Saksofonski kvartet Sárvár* špilala klasično pa moderno muziko. Po pozdravi podžupana varaša Sárvár *Tivadara Máhra* je svetešnji guč emo predsednik Skupščine Železne županije *Ferenc Kovács*. Spomino se je na tau, ka vse se je v Evropi godilo davnoga leta 1848. Pred 165 lejtami je vrelo vse – naš kontinent je biu vse puni revolucij. Predsednik je največ gučo o dogodkaj na Madžarskom, kak je na priliki mladina stela spremembe brezi krvi. Spomino se je na tau tö, ka so v indašnjoj Romi

Svetek se je dale pelo s podelitvijov priznanj pa nagrad. Dostaféle (h)vál so prejkдали dostaféle lidam: na področji gospodarstva, novinarstva, šolstva, zdravstva, športa, mladine, javne uprave pa sociale. Pet lidi je dobilo takzvano »Spominsko plaketo Avgusta Pavla« (Pável Ágoston Emlékplakett), med njimi dugoletna vodička v varaškom muzeji *Marija Svetec*. Zvün toga, ka je 15 lejt pelala skupine (največ z Vogrske pa Slovenije), je spejvala v Korpičovoj bandi, depa pri ljudski pevkaj iz Monoštra ranč tak. Štiri lejta je bila predsednica Društva porabski upokoencev. Marijo Svetec sta za priznanje predlagali Državna slovenska samouprava pa Zveza Slovencev na Madžarskem. Predsednik DSS *Martin Ropoš* je prišo v Sárvár, ka bi se osebno zavallo nagrajenki za delo. (Kratek intervju ž njauv leko preštete v naši novinaj.)

Drügi nagrajenec iz Porabja je biu *Jožef Illés*, šteri že skoro 16 lejt pela sakalauvsko folklorno skupino, pri šteroj plešejo ples iz Po-

skupini. »*Mlajši od tisti, šteri zdaj plešejo, so stari 10-12 lejt, tak ka za 1-2 leti že leko pridejo k nam plesat. Ovak smo pri skupini vsi padaške, ka je sploj važno pri deli*« - je povödo nagrajenec na področji kulture

poslati, biu ešče sakalovski žüpan.

Badva nagrajenca iz Porabja svedočita, ka je kulturna dejavnost v našoj krajini tak krepka, ka go cenijo pa priznavajo na županijskom nivoji ranč tak.

-dm-

Na konci je najlepša radost

Čas beži naprej, den za dnevom, teden za tednom, leto za letom. Dostakrat na tau ranč ne pazimo, te pa gnauk malo stanemo, si zmišlavamo, tak čütimo, kak da bi že dosta časa bilau za nami. Tak sem bila tüdi jaz. Gda sem zadobila penzijo, rada sem bila, ka mo zdaj mejla čas za vse. Dapa dobila sem možnost, da bi prej eške leko delala, malo lekejšo delo, kak je bilau v fabriki. Etak sem pa vzela delo v Muzeji Avgusta Pavla v Monoštri. Dobro in lepo delo je bilau, ka z dosta lidami sem se srečala, spoznala. Radi so se pogučavali, gda so si že poglednili muzej. Lepou je bilau tüdi v društvu porabski penzionistov, da smo se srečevali in dobro meli. Enako rada sem bila z našimi slovenskimi pevkami v Monoštri. Tau je en čas tak šlau, dapa meni lejta tö bežijo in sem vidla, ka morem počasi pistiti eno ali drugo. Vse do letos sem ostala v muzeji, 15 lejt sem tam preživela. Zdj me pa je doletelo presenečenje, da sta me Državna slovenska samouprava in Zveze Slovencev na Madžarskem predlagale, da bi dobila plaketo Avgusta Pavla. Težko najdem reči, s sterimi bi njim tau leko zavalila. Rada sem in sem bila sploj vesela, da sta na predajo šla z menov etnologinja Marija Kozar pa predsednik DSS *Martin Ropoš*.

Tak pravijo, če je konec lejpi, je vse lejpo. Meni je bilau skauz lejpo delati v muzeji, spejvati z ženskami, ali zdaj mi je pa najlepše. Zato, ka ka človek ne čaka pa dun dobi, tisto je največ vrejdnou.

Marija Svetec

BIL JE LEP VEČER

Poznamo mnogo lepih besed... Najlepše so tiste, ki jih izrečemo ob pravem času na pravem mestu pravemu človeku.
(Ruža Rožman)

Narava se počasi prebuja. Dnevi se hitro vrstijo, tudi meseci. Kot radi povemo, čas prehitro beži. Vsak mesec v letu nosi svoj pomen. V mesecu marcu je v ospredju ženska, žena, mama. Praznuje se dan žena, materinski dan, velikonočni prazniki, ko pridne roke mam in babic pripravijo

Klara Fodor in Marijana Fodor v veselem prizoru

za družino dobrote. Povsod se ponuja mnogo cvetja, le katera ženska se ga ne bi razveselila. Na pozornost pa ne smemo pozabiti tudi drugače – pozornost je lahko lepa beseda, pomoč pri različnih opravilih, sprehod, mnogo je tega, kar lahko žensko osreči. Društvo upokojencev Murska Sobota je ob 8. marcu letos v Literarno glasbenem večeru poklonilo pozornost ženskam v besedi, pesmi, prizoru, glasbi. V programu je sodeloval Mešani pevski zbor »Vladimir Močan« DU M.Sobota, pod vodstvom Matije Horvata. Pesmi Nmou čez izaro, Zaspis zaspis sinek moj, Mamica moja so se dotaknile mnogo src. Literati Majda Klement,

Tilka Gider, Olga Antič, Olga Gutman, Štefan Žibrik in Elizabeta Rožman so v pesmi in prozi opisali praznik, pomlad, mamu, morda samega sebe.

Program so obogatili naši prijatelji iz Porabja. Erika Glanz in Vera Gašpar sta se predstavili s svojimi deli, ki so objavljena tudi v naši ediciji Shojene poti 8, saj z nami sodelujeta kot literatki. Za smeh pa sta poskrbeli Klara in Marijana Fodor s prizorom Čijsto pa zamazano. To pa je bil res dogodek, saj pravijo, da je smeh pol zdravja. Anja Kutoš, mlada flavtistka, je program dopolnila z igranjem na flavto. Lepo so zveneale naše lepe slovenske pesmi. Vsi nastopajoči so skupno zapeli Kje so tiste stezice – veliki zbor je bil na odru. Ženske so se razveselile vrtnic, ki jih je darovalo društvo, in knjižic z voščilnicami, ki so jih naredile članice ročnih del. Za ples in

veselo druženje je poskrbel Pištek. Predsednica društva, gospa Angela Novak, je izrazila zadovoljstvo in se zahvalila vsem, posebno prijateljicam iz Porabja. Presenečenje so bili tudi pevci, gostujoči oktet v naši pokrajini, ki so s pesmijo voščili vsem ženskam. Prijeten pa je bil tudi nagovor najmlajšega moškega, tajnika društva, Tomaža Mlinariča. Lepo je, kadar smo skupaj, ko se družimo, če pa še druženje povežemo s prijatelji, je druženje še bogatejše. Res je bilo lepo.

E. Rožman Ruža, predsednica Komisije za izobraževanje in kulturo pri Društvu upokojencev M.Sobota

Pismo iz Sobote

Naš lepi snejg

Kak vse vögleda, mi snega neškemo tapistiti. Nikak neškemo, aj premine, aj se stopi, aj taodide. Nej pa nej pa nikak nej! Zakoga volo? Vej pa tou vsikši vidi pa vsikši vej. Brezi snega pa vsej tisti, ka se po njem doj po brgej čujskajo, bi se nam svejt vcejlak ovak vrto. Kak bi pa spoj leko ovak bilou, če pa mamu eno žensko, ka se najboukše od vse vej čujskati po snegej. Ja, ta naša Tina je Sloveniji trno dosta veseldja prinesla. Vred z njou pa so eške pojde, ka se najprva dola spistijo po brgej, po tejm pa skoučijo, ranč tak velko veseldje domanjim lidam delali. Depa, kak povejdano, té šport na snejgi se je zgotouvo. Nega več smučanja, nega več skakanja, nega več veseldja. Zdaj trbej tadale živeti tak kak brezi snega. Depa, mi bi ga eškee meli! Mi bi škeli, aj Tina eške tadale bou najboukša! Mi škemo, ka naši podje tadale skačejo, najboukše, kak pounijo! Zakoga volo se vse lejpo pa dobro gnouk mora končati?

Ja, nega več, trbej nouvo zimo čakati. Po tejm mo znouva meli svoje junake, zavolo steri mo mi ranč tak boukši, bole veseli pa puni optimizma. Depa, lepou bi bilou, če bi snejg ostano! Si leko broдите, ka bi tam nin v najbolje vroučom leti nin na Pohorji naša Tina znouva najbukša bila. Nika bi trbelo naprajti, aj snejg dun ostane!

Edni so v preminoučoj zimi preklinjali snejg na poštijaj, na dvo-uri pa vseposedi. Dosta nevole je bilou z njim. Depa, tisti snejg, po sterom so se naše pa naši najboukši doj čujskali, tisti snejg je biu zlata vrejden. Zdaj ga več nega pa ga dugo, dugo več nede, ka bi nam nevolu pa srečo domou noso. Zatoga volo pa zdaj druge brige mamu. Tiste brige, od steri smo zavolo našoga lejpoga, zlatoga snejga spoj nej brodili. Zdaj tadale brodimu, kak mo živeli od mejseca v mejsec. Nas znouva mantra, kak mo vse vekše pa najbolje vekše porcije plačūvali. Znouva nam na pamet pride, ka vse si nemo mogli küpiti. Senjamo od tisti lejpi časaj, ka so nam je obečavali pa ji nigdar nemo vidli. Ja, kak bi lepou bilou meti snejg! Naši bi najbolje daleč skočili, Tina pa bi vsikši teden bar gnouk bila najboukša. Kuman zdaj leko vidimo, kak naši moški lagvo labdo bršejo. Kak vögleda, so vcejlak na nikoj prišli. Ja, kak nam brž leko pokvarijo vse tisto, ka nam je snejg dobroga prineso!

Moja tašča Regina, trno čedna ženska, tō snejg rada ma pa ga nema rada. Rada ga ma zavolo tistoga veseldja, ne mara pa ga, ka ga je tou leto preveč bilou. Zvün toga pa bi ga eške tak malo rada mejla na svoji gredaj. Če je na gredaj snejg, človek ne more na nji delati. Una pa nikšne velke vole nema grede kopati pa na nji delati vse tisto, ka trbej. Depa, snejg je odišo, trbelo de, pomalek de trbelo prvo lopato nut v zemlo djasti, oprvin z motiko vdariti po grūdi. Depa, kak bi lepou bilou, če bi eške snejg biu! Meni bi snejg tō nej velke nevoule delo. Zdaj moram vsikši večer z ženo koulak na špancer titi. Dvej vōri ojdiva es pa ta. Kak bi dobro bilu, če bi snejg biu. Tak bi malo nut v rami biu, malo pa v krčmej. Zdaj pa sam nej doma pa nej v krčmej. Pa ovak je tō snejg biu moj pajdaš. V soboto je moja vsigdar škela, aj njoj kaj pomorem. Vej pa tou je dun nej šlou! Če je nej Tina bila na teveni, so podje skakali. Tou dun trbej gledati, nej pa kaj delati. Ja, ja, eške dugo de se nam po snejgi kucalo. Če si dobro brodim, nin tam do nouve zime, samo aj gvūšno pa brž pride.

Miki

... DO MADŽARSKE

Volivci aktivnejši

Po javnomnenjskih raziskavah, ki jih je Ipsos opravil na začetku marca, so volivci veliko bolj aktivni kot prejšnji mesec in to je največ prineslo vladni stranki Fidesz in opozicijskim socialistom (MSZP). Podpora stranki Fidesz se je z 18 odstotkov dvignila na 24, kar pomeni, da ima trenutno 1,9 milijona volivcev. Močnejša je postala tudi Madžarska socialistična stranka, njena podpora se je s 13 odstotkov povežala na 16, kar pomeni 1,3 milijona volivcev. Desničarski Jobbik je ostal pri 8 odstotkih, njegovo politiko podpira 600 tisoč ljudi. Parlamentarni prag je prestopila tudi na novo ustanovljena stranka Gordona Bajnaja Együtt 2014 (Skupaj 2014), ki bi jo volilo 5 odstotkov volivcev. Parlamentarnega praga ne bi dosegli zelena stranka LMP (2%) in Demokratična koalicija Ferenc Gyurcsány (1%). Kljub večji aktivnosti volivcev 44 odstotkov ljudi še ne ve, komu bi dalo svoj glas na volitvah.

Minister prosi, naj novinar vrne državno odlikovanje

Ob 15. marcu, madžarskem državnem prazniku, se podelijo tudi najvišja državna priznanja in odlikovanja. Letos je državno odlikovanje za novinarsko delo prejel tudi novinar televizije Echo Ferenc Szaniszló, ki je zadnja leta znan po sovražnem govoru, uperjenem proti Judom in Romom. Ob tem, da je nad odlikovanjem bilo ogorčeno izraelsko veleposlaništvo, je neodobravanje izrazila tudi veleposlanica ZDA, protestirale so tudi nekatere opozicijske stranke in civilne organizacije. Potem, ko je zadeva dobila mednarodno razsežnost, se je minister za človeške vire Zoltán Balog v pismu obrnil na odlikovanega, naj vrne odlikovanje. Za razlog je navedel, da mu je odlikovanje odobril za njegovo nekdanjo zunanjepolitično delo, ki ga je opravljal v državah nekdanje Sovjetske zveze in za poročanje z balkanskega območja v času vojne v Jugoslaviji. Z njegovimi sovražnimi izjavami se je seznanil šele po odločitvi za podelitev odlikovanja, s temi se nikakor ne strinja, saj so v nasprotju z njegovimi in tudi z vrednotami vlade.

Milan Vincetič

Pütarove žmetne oči

Bole sam se jih bojo kak zima sprotoletja: cigane. Apatica, štera nas je včila veronavuk, je ešče kcoj lejvala olje. Pravila je, ka so prišli inda svejta z Indije, gé nema jo takšne vöre kak mi, gé tüdi, če sfali v talejraj, gejo svoje mlajše. Pa tüdi tou, ka ma leko brat s sestro deco, šterim pa namesto nousa zrasté slounski frlünček.

Pa ešče tou: po smrti, kak je pravila, jim sfali tejlo. Pa jim ga ne vzemejo nebesa, liki njujo tejlo ide v tejla živali. Tome se pravi reinkarnacija, nam je dopovedavala čedna nūna, štera je vsakšoga od nas, če smo se samo malo drejgali v stolicaj, postavila v kout. Ob tom si mogo cejli čas potūjma moliti Zdravamarijo, ar ti je sveta Devica nazaj zvrčila düšo, pa tüdi vragovdje, šteri so se naselili v njo, so vujšli kak vrabli. Samo ciganjom ostane düša črna, pa tüdi njuva sveta Marija je kmična, či gli je bejla, je kcoj povedala.

»A znate, draga deca, kak zgledajo nebesa?« nas je spitala nūna.

»Tou do znali samo vrli, pa tisti, šteri dosta trpijo na tom svejti,« sam se delo čeden.

»Zatou pa je boži Sin Jezus na pravi strani Boga Očo,« me je poboužala nūna. »On je trpo za nas,« je začala kazati slike Križovoga pouta, »mi pa se mu moremo odužiti s tejm, ka mamu lüdske tak radi kak sebé.«

»Zakoj pa te nemate radi ciganjov?« me je zasrbo gezik.

Samo z očami me je pa posta-

vila v kout. Poklekno sam pa začno moliti.

»Vidite, deca, té naš kout pa je kak pekeo,« je pokazala na mene. »Ali neka vam ešče povejm: pekeo je kak pütarova klonja!«

Polejo me je švic: pütarova klonja. Lesena klonja, štero nosi pütar na plečaj, v njoj pa so kokouši z zvezzanimi nogami, tūj pa tam kakšno piščé, vrkaj nad njimi pa ma dajca. Pütari, šterim sam se na šurko mekno, ar so me strašili s

rejči ponovila mojo modrijo. Kcoj je šče pripomnila, ka me že vidi kak mladoga kaplana, nej kaplana, liki varaškoga püšpeka, šteri de prišo na vüzensko nedelo svečat naše bože dare.

Doma nejsmo bili

preveč vörn. Oča se je le redkoma pokrižo, mater pa sam tūj pa tam zaodo, ka je momlala s čobami: gvüšno Rožni vejnec, ar je komaj te enjala, gda je sedla k stoli, pa se glas-

tem, ka do me zaprli v svojo klonjo, pa me spoutomo vö sipajo ali v veliko grabo ali v vodou, so bole poredko prišli v našo ves. So se pa bole motali tūj okouli Velke nouči, ar so te, gda je mejsec doj brao, kokouši skoron nej nesle.

»A znate, boža deca, zakoj moramo delati na vüzen remenke (pofarbana dajca)?« me je dregnala, če sam gli ešče itak klečo v vragečom kouti.

»Remenke so Boži grob,« sam vö strouso z rokava. »Remenke predstavljajo našo Zemlo pa nebou, v šteron živé Vsemogouči. Žučak predstavlja svejt, gé zdaj živimo, belak pa nebesa, ar je bejli kak šljaj Devica Marije.«

Nūna je poskoučila od veselija, kak sam batriven. Pred vsemi me je poboužala po lasaj, pa ešče gnouk od rejči do

no zavalila Gospodnemu za dar, šteri je pred nami.

Bio je Velki četrtek, gda je mati vužgala svejčo na stoli pa postavila talejre nanga. V künji je dišalo kak na gostüvanji, a ešče prlej, kak smo začnili gesti, je mati obejsila na stejno gobelin, šteroga je sama vönašila: na njem pa Jezušova zadnja večerdja. Rejsan, tej kejpec sam že vido, a moja mati ga je vözašila z zlatim cvernom, pa tüdi na lica apostolov je kcoj djala malo več vüpanja kak je na cerkveni malariji v taljanskon varaši Milano. Naša nūna nam je celou oblübila, ka mo Jezušovo Slednjo večerdjo šli na živo poglednot, gda mo na prauško v sveti Rim, ar té kejpsoukrat bougše vövidi, če ga gledaš v živo.

A meni se je materni gobelin

vseeno vido bougši pa djakši kak tisti v Milani. Moja mati je gvüšno vsigdar, gda je zabodnila iglo, pobrodila na Jezušu, zatou je bio njegov obraz pun milosti pa vüpanja: sejdo je srejdí kak kakšen kral, a on neje bio kral, šteri bi mejo krouno pa sablo, liki kral, šteri je mejo srejdí prsaj veliko rdečo srcé.

»Na vsakši velki četrtek de nas gledó,« je pravila mati.

»Vsakšoga od nas čaka gnouk zadnja večerdja,« je kcoj povedo oča, šteroma neje šlou preveč po žilaj, ka je mati tak naednouk gratala tak vörn.

Kcoj k tomi se nejsta oženila v cerkvi, ar je te bio socializmuš, sledi pa je samo mati – sprva skrivečki – ojdlá k meši. Oča pa nikdar, či gli je po zimskij večeraj rad prešto v cerkvenom kalendari kakšno prpovejst iz življenja svetcov.

»Remenk pa letos nede,« se je oglašila mati. »Naše

kokouši so djalove, v bouti pa se dobijo samo, če si rani ... Ka praviš, mali, boš vütro leko rano gor stano?«

Vküp sam se potegno kak puž, pa nej zatou, ka morem rano gor vstanoti, liki zatou, ka mo mogo na pout ešče prlej, kak de sveklou gratalo.

Te pa je naednouk,

ešče prlej kak sam prišo na brejg, zraso pred meuv: pütar. Tisti dugi, stari ciganj, šteri je momlao kak mlin. Šteri je meo zobé bole črne kak žute. Šteri je meo obrvi zraščene kak vuk. Šteri je noso kola-poš vsigdar postrani, pa meu takše roké, ka bi leko z njimi zadavo šarkanja. Šteri je meo takšne žmetne oči, ka si nišče neje vüpo poglednoti v nje.

Trpeto sam kak šiba na vodej: nejsam se mogo ranč geniti

nej. Če bi on samo doj djao svojo püto, bi sam vujšo v njou, pa ga proso, naj me vö-siple v najglobšo grabo.

»Ka de dobroga tak vgojno, mali?« so zamleli njegvi bajúsi.

Meo je takšen glas, kak če bi grmelo. Kak če bi vö rogato iz bečke.

»Nikaj, bači, nikaj bači,« sam djeklao.

»Malo mi samo podrži tou moju klonjo, ka va vidla, če ti leko pomagam. Pridi no, Erika,« se je obrno prouti grmovdji, »malomi že vujdavle v lače, moja püta pa se ne smej ta obrnouti!«

Za časek se je prikazala kondrava deklinica. Pa kmična kak vogeldje. Brez rejči me je potegnola k njegovoj püti, štera se je kak velki šift postavila v travo. V njoj pa pouleg par kokouši zavec tö.

»Sam je notri vujšo,« se je oglašila deklinica. »Moreš ga vzeti, ovak mu kokouši vösklüvlejo oči,« mi ga je potisnila pod kaputek.

»Dam ti jajca za pou cejne, pa ešče domanje so, nej kak tiste v bouti,« mi je začno v ceker skladati dajca, štere so bile rejsan ešče tople.

Obrno sam se vkraj, gda sam vö što pejneze, v tom pa je prišla k meni deklinica pa mi neka potisnila v žepko. Pa odišla, kak če bi bila v nebou vzeta: obadva.

Kak je odišo tüdi moj najlepši vüzen, gda sam bilico iz čokolade, štero mi je mala Erika potisnila v žepko, skrio med drüge remenke v korblec, šteroga neje žegnao püšpek iz varaša, šteri je s sebov odpelo tüdi našo nūno, liki pütarove žmetne oči, štere so mi počmignile kak zlato božo okou na oltari, šteroga sta podpejrala bole kak moj zavec bejliva angela.

Kejpec kcoj narisala Mateja Jakopič.

STARI AUTO TAM ZA BAUTO

Za bauto že lejta pa lejta stogi eden stari auto. Niške ne vej, sto ga je tam njau. Ranč tak niške ne vej, kak dolgo je že tam gé. Eni pravijo, ka tresti lejt, drugi, ka dosta duže. Pa tou tó niške ne vej, kakši auto je tou. Vsikši samo vej, ka je tou gé eden stari auto. Té stari auto pa eške kak dobro vej, kak je z njim gé.

Sousedov pes

Luigi, Lujzek je skur vsigdar svoj lejpi auto nut v garažo djau. Skur vsigdar je tak naredo. Skur vsigdar, če je silo nej emo. Depa, neje vsikši den brezi sile. Tak se je našomi Lujzeki tó zgodila kakša nebeska sila. Vsikši pa vej, ka je sila nigdar nej dobra. Pa je na tou Luigi, Lujzek tó gor prišo.

Tak se je ednoga dneva malo bole kesnou zbuđo pa eške bole kesnou gora stano. Kak najbolje brž se je oblejko pa že bejžo v službo. Depa, brž si je na auto zbrodo.

»Vej pa z autonom dun bole brž v službo pridem. Z autonom bole brž kak pa tak z nogami, tak pejški,« je pravo sam sebi.

Za pet minutov je njegvi libleni auto že brno ta proti fabriki. Nebesko velko pasko je emo, kak ga je tapostavo. Tisti osem vör se njemi je vleklo kak že dolgo nej. Vsikši pet minutov je brodo, kak je gé z njegovim autonom.

»Leko njemi sunce ne deje dobro,« ga je mantralo. »Ka pa, če ga stoj poškraba,« se je sekejro. »Vaaaaj, samo aj dosta praja gor na njega ne spadne,« se je škrabo za vüjami.

Kakoli, osem vör je minoulo. Luigi, Lujzek se je v auto vseu pa se trno pomalek domou pelo. Na pou pouti si je zbrodo, ka si mora v bauti nika za gesti küjipiti. Eške prva je v bauto prišo, si je zbrodo. Vej je pa v tistoj sili doma pejneze njau. Nika! Trbej domou po pejneze. Tam pa ga je znouva mantralo, če aj de v bauto z autonom ali pa nej.

»Vej je pa eške moj auto nigdar nej v bauti biu!«

Gda je vö iz kuče prišo, ka se vanga sede, je vido. Je vido nika takšoga, ka je skur vküper spadno. Tam pri slejgnjom lejvom potači je stau sousedov pes. Je stau pa eno nougo vüška držo. Tam spod noge pa je teklo po potači njegovoga avtona. Ja, sousedov pes je cüjko na njegov auto. Ranč je nej mouči emo, ka bi se z njim koriu, ka bi ga vkraj zagno. Tak je samo leko čako, ka stvar obredi svoje zamazano delo. Kuman po tejm, gda se je pes strouso pa ta odišo, njemi je glas na lampe prišo. Vaaaaj, kak lagvo se je koriu za njim. Tisti na štiri nogaj pa je samo šou tadale, kak bi se nika nej zgodilo.

Od lagve vole se nika ne včini samo od sebe. Tak je Luigi, Lujzek na auto zlejo litre pa litre vode. Bole ga je prau, bole se njemi je zamazani vido. Od velkoga dela je z njega teklo bole kak pa z autona. Tam nin večer, že je kmica bila, je zgotouvo. Na, brodo si je tak. Tak si je brodo, ka je eške itak nej biu gvüšen, če ga je do kraja doj zepro. V tejn ga je v črvej nika začnolno šrajfati.

»Vej pa sam eške nika nej v lampe djau. Brž moram v bauto,« je pogledno na vöro.

Kak je pogledno, je že vedo. Že je vpamet vzeu, ka je bauta že davnik zaprejta. Lačen je spat šou. Na eške prva je auto odpelo v garažo. Lačen je zaspo. Tak je s svojim liblenim autonom nej šou v bauto. Depa, po tejn dnevi je nigdar več nej emo takšno nebesko silo.

Miki Roš

Praznovanje 15. marca na DOŠ Števanovci

14. marca 2013 zjutraj so prihajali učenci in učitelji DOŠ Števanovci praznično obleče-

Tako je potekalo recitiranje še v dveh kategorijah: v 3.- 4. in 5. razredu in v 6.-7. in 8. raz-

do je dobil Áron Jakab Soós. Darila so dobili: Misi Pusztai, Mandula Csesko in Gretrúd Bedi.

V drugi kategoriji (3.-4.-5. razred): prva sta postala Dávid Németh in Mátyás Farkas, drugi je bil Kende Oldal, tretja pa Viktória Horváth.

V tretji kategoriji (6.-7.-8. razred) je prvo mesto osvojila Annamaria Ropoš, drugo mesto sta dobili Patricija Dončec in Evelin Kovač, tretje mesto sta zasedla Vanessa Bedi in Gergő Hujber.

Medtem ko je potekalo tekmovanje v recitiranju, so v te-

Praznično oblečeni učenci in učitelji

ni v šolo. Vsi so imeli na prsih kokarde. Praznovali smo 165. obletnico revolucije in boja za svobodo l. 1848.

Prejšnji teden so učenci lepo okrasili svoje učilnice in so se s pesmimi pripravljali na ta dan. Na začetku je učiteljica zgodovine Margita Orbán Tóth povedala, kaj se je dogajalo 15. marca in kako bomo mi danes praznovali.

Učenci so predhodno dobili obvezne pesmi Sándorja Pe-

Veliko učencev se je udeležilo tekmovanja v recitiranju

V kulturnem domu so potekale delavnice

tófija, ki so se jih morali naučiti. Imeli smo tri kategorije. Tekmovanje iz recitiranja so začeli najmanjši iz prvega in drugega razreda. Najprej so recitali pesem, ki so si jo sami izbrali ali s pomočjo učiteljic. Potem so recitali obvezno pesem.

redu. Vsi učenci so bili pridni, lepo so se naučili pesmi. Recitiranje je žirija ocenjevala in postavila vrstni red.

Pri najmanjših sta prvo mesto dosegli Sonja Bánfi in Čenge Tóth, drugo mesto je zasedel Lehel Ozsvári, tretje mesto pa Bence Kropf. Posebno nagra-

lovadnici učenci 7. in 8. razreda izpolnjevali test. Vprašanja so bila povezana z zgodovino, književnostjo in glasbo.

V kulturnem domu je potekala delavnica, otroci so izdelovali konje in meče iz papirja in iz lesa.

Pred kosilom smo razglasili rezultate. Najboljši učenci so dobili priznanja in knjige za lepo recitiranje. Učitelji so popravili tudi teste, najpridnejši, ki so dosegli največ točk, so za nagrado dobili vstopnice za muzej Schmidt v Sombotelu. Ko bo boljše vreme, se bo 6 učencev odpeljalo na ekskurzijo.

Hvala učiteljici zgodovine za organiziranje in vsem učiteljicam ter učitelju za pomoč in za sodelovanje.

Agica Holec
ravnateljica

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.15 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, OTR. ODD., 10.25 BISERGORA, LUTK. NAN., 10.40 POTUJOČI ŠKRAT, POUČNA NANIZANKA, 11.05 FIRBCOLOG, ODDAJA ZA OTROKE, 11.30 ODDAJA ZA OTROKE, 12.00 SVETO IN SVET, POGOVORNA ODDAJA, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 POGLEDI SLOVENIJE, INFORMATIVNA ODDAJA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.50 ALEKS V VODI, RIS., 15.55 POLICAJ ČRT, RIS., 16.05 ODDAJA ZA OTROKE, 16.45 DOBRA URA, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 DOBRA URA, 18.00 INFODROM, 18.05 MOJA SOBA: ULA - FRIZERKA, 18.30 LEONARDO, RIS., 18.40 DOBRA URA, 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 NA ZDRAVJE!, 21.30 MED VALOVI, 22.00 ODMEVI, VREME, KULTURA, ŠPORT, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.15 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.30 INFOKANAL

PETEK, 29.03.2013, II. SPORED TVS

7.00 OTROŠKI PROGRAM: OPI, 8.00 OTROŠKI INFOKANAL, 8.50 INFODROM, 10.00 DOBRA URA, 11.20 DOBRO JUTRO, 14.05 PRISLUHNI MO TISI, 14.35 ALPE-DONAVA-JADRAN, 15.00 OSMI DAN, 15.40 DRŽAVLJAN DIAREJA ALI KDO JE TOMAŽ LAVRIČ?, DOK. FILM, 16.40 MOSTOVI - HIDAK, 17.10 MIGAJ RAJE Z NAMI, ODDAJA ZA RAZGIBANO ŽIVLJENJE, 17.35 KNJIGA MENE BRIGA, 18.00 EVANGELIČANSKO VELIKONOČNO BOGOSLUŽJE, PRENOS IZ MORAVSKIH TOPLIC, 19.00 W. A. MOZART: REKVIEM V D-MOLU, 20.00 POLET VERE - ZGODBA O JEZUSU, DOK. ODD., 20.45 SLOVO PAPEŽA BENEDIKTA XVII., 21.10 KRIZEV POT, 22.00 JUDA, KOPRODUKCIJSKI FILM, 2000, 0.15 ZABAVNI INFOKANAL

SOBOTA, 30.03.2013, I. SPORED TVS

6.00 KULTURA, 6.10 ODMEVI, 7.00 RIBIČ PEPE, ODDAJA ZA GLUHONEME, 7.25 ALI ME POZNAŠ: JAZ SEM LAZAR, ODDAJA ZA GLUHONEME, 7.30 RADOVEDNI TAČEK, POUČNA ODDAJA, 7.45 BIBA SE GIBA, RIS., 8.05 STUDIO KRIŠKRAŠ, 8.30 KULTURNI BRLOG, 8.35 OPAVILA: FLORA IN JANA BARVATA VELIKONOČNA JAJCA, 8.40 PRI BABICI: PIKNIK Z LUDOM, 8.50 BINE, LUTK. NAN., 9.05 FIRBCOLOG, ODDAJA ZA OTROKE, 9.30 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.15 INFODROM, 10.25 HIŠA EKSPERIMENTOV, 10.50 V BOJU S ČASOM, NEMŠ. NAD., 11.20 PLANET ZEMLJA, KOPRODUKCIJSKI FILM, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.25 TEDNIK, 14.20 PRAVA IDEJA!, 14.55 MED VALOVI, 15.20 SLOVENSKI MAGAZIN, MOZAIČNA ODDAJA, 15.50 DREVEŠA PRIPovedUJEJO, DOK. SER., 16.25 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 NA VRTU, 17.40 LEDENA ZEMLJA, DOK. SER., 18.30 OZARE, 18.40 PRI SLOVNIH, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 20.05 BOJAN ADAMIČ, MOJSTER ZA VSE ČASE, 21.30 PISANI PAJCOLAN, AM. FILM, 23.35 POROČILA, 0.05 LEDENA ZEMLJA, DOK. SER., 0.55 OZARE, 1.05 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 1.55 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.15 INFOKANAL

SOBOTA, 30.03.2013, II. SPORED TVS

8.00 SKOZI ČAS, 8.30 POSEBNA PONUDBA, 8.50 DVANAJST: JACK LANG, 9.45 POGLEDI SLOVENIJE, 11.05 SLOVENIJE V ITALIJI, 11.40 PODOBA PODOBE, 12.10 OSMI DAN, 13.00 ČUDEŽNI SVET G. MAGORIUMA, AM. FILM, 14.35 MOZARTINA SIMFONIKOV RTV SLOVENIJA IN UROŠ LAJOVIČ, 15.40 SLOVENSKE IZBOR ZA TEKMOVANJE EVROVIZIJSKI MLADI PLESALCI 2013, 16.25 MIGAJ RAJE Z NAMI, 16.55 KOŠARKA - DRŽAVNO PRVENSTVO: ZLATOROG: UNION OLIMPIJA, PRENOS IZ LAŠKEGA, 18.45 KOŠARKO ČUTIM, 19.55 NOGOMET - PRVA LIGA TELEKOM: OLIMPIJA - LUKA KOPER, 21.50 SOBOTNA GLASBENA NOČ, 22.50 BLEŠČICA, 23.20 MED VALOVI, 23.50 ZABAVNI INFOKANAL

NEDELJA, 31.03.2013, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ZAV, 9.30 DEDEK V MOJEM ŽEPU, NANIZANKA ZA OTROKE, 10.00 VELIKONOČNA MAŠA IZ Vatikana, 11.55 URVI ET ORBI: PAPEŽEVA VELIKONOČNA POSLANICA MESTU IN SVETU, 12.30 OBZORJA DUHA, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.25 NA ZDRAVJE!, 15.15 ČUDESNA KOROŠKEM, AVSTRISKO-NEMSKI FILM, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 DEKAMERON: O ČUDODELNEM KAMNU, NANIZANKA, 17.45 IGRALCI BREZ MASKE - JANEZ VAJEVEC, 18.40 NODI V DEŽELI IGRAC, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 KDO SI UPA NA VEČERJO?, 21.00 STATUS ANIMARUM, DOK. FILM, 22.30 DREVEŠA PRIPovedUJEJO: KOSTANJ, DOK. SER., 23.00 POROČILA, 23.30 LUTHER, ANG. NAD., 0.30 SLOVENSKI MAGAZIN, 0.55 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 1.45 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.15 INFOKANAL

NEDELJA, 31.03.2013, II. SPORED TVS

8.40 SKOZI ČAS, 9.20 TURBULENCA, 10.15 GLOBUS, ZUNANJEPOLITIČNA ODDAJA, 10.45 SLOVENSKI MAGAZIN, MOZAIČNA ODDAJA, 11.10 GLASBENA MATINEJA, 13.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.50 - SVET SE MAJE, KRIZ STOJI ...; KARTUŽJE NA SLOVENSKEM, DOK. FILM, 14.45 MARIJACELJSKI KOLAČ, DOK. ODD., 15.20 RIS, KRALJ GOZDOV, DOK. FILM, 16.15 ANSAMBEL SPEV, POSNETEK KONCERTA, 18.15 TOMAŽ, KOPRODUKCIJSKI FILM, 19.50 ŽREBANJE LOTA, 20.00 MALI ŠIRNI SVET, ANG. NAD., 20.50 CITY FOLK - LJUDJE EVROPSKIH MEST: ISTANBUL, 21.20 VORGA - NOMADSKA POT SKOZI TUNDRO, DOK. ODD., 22.30 NA MORJE!, MEHIŠKI FILM, 23.40 NAD MESTOM SE DANI, KRATKI IGRANI FILM, 0.10 ZABAVNI INFOKANAL

PONEDELJEK, 01.04.2013, I. SPORED TVS

7.25 UTRIP, 7.40 ZRCALO TEDNA, 8.00 OZI BU, RIS., 8.02 NENAVADNE ZGODBICE, RIS., 8.05 POKUKAJMO NA ZEMLJO, RIS., 8.15 METKA IN ZVERINKO ZVER, RIS., 8.30 ELI IN FANI, RIS., 8.40 DRAGI DOMEK, RIS., 8.45 EZOPOVO GLEDALIŠČE, RIS., 8.55 GOSPODIČ JAKOB, RIS., 9.00 FRAČJI DOL, RIS., 9.20 GUMBEL IN RJAVČEK, RIS. FILM, 9.45 RADOVEDNI TAČEK, 10.00 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 10.15 BARVANJE JAJC, ODDAJA ZA OTROKE, 10.30 JAJCE, PREDSTAVA, 11.00 VELIKI KOSOVIŠKI KONCERT, OTROŠKA ODDAJA, 12.05 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 POLNOČNI KLUB, 14.50 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.20 TIM IN BAVBAVČKI, RIS., 15.50 STUDIO KRIŠKRAŠ, 16.15 KULTURNI BRLOG, 16.20 PALČICA, ANIMIRANI FILM, 16.35 MALA, KRATKI FILM, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 IZGUBLJENE VEZI, DOK. FILM, 18.05 SAPRAMIŠKA 2, RIS., 18.40 FRANČEK, RIS., 19.00 DNEVNIK, DNEVNIKOV IZBOR, VREME, ŠPORT, 20.00 PEDRO OPEKA, DOBER PRIJATELJ, DOK. FILM, 21.40 POROČILA, 22.10 PISAVE: IRVINE WELSH, SUZANA TRATNIK, 22.35 KNJIGA MENE BRIGA, 23.00 V SPOMIN - ERIC ERICSON (1918 - 2013), 0.15 DNEVNIK,

DNEVNIKOV IZBOR, VREME, ŠPORT, 1.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.30 INFOKANAL

PONEDELJEK, 01.04.2013, II. SPORED TVS

7.00 ZABAVNI INFOKANAL, 8.50 INFODROM, 10.00 DOBRA URA, 11.20 MOZARTINA: G.F.HÄNDEL, 13.10 SLOVENSKE IZBOR ZA TEKMOVANJE EVROVIZIJSKI MLADI PLESALCI 2013, 14.40 MED VALOVI, 15.10 STATUS ANIMARUM, DOK. FILM, 16.40 POLET VERE - ZGODBA O JEZUSU, DOK. ODD., 17.30 DOBER DAN, KOROŠKA, 18.00 PRAVA IDEJA!, 18.30 TO BO MOJ POKLIC, DOK. SER., 19.00 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 19.50 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 20.00 DEDIŠČINA EVROPE, 22.55 OBČUTLJIV PRIMER: DRUGA POLOVICA ŽIVI, ANG. NAD., 0.25 RAZRED ZASE: ŠPORT, 0.50 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 1.40 ZABAVNI INFOKANAL

TOREK, 02.04.2013, I. SPORED TVS

6.40 DNEVNIKOV IZBOR, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 STUDIO KRIŠKRAŠ: VODA, 10.40 KULTURNI BRLOG, 10.45 RIBIČ PEPE, ODDAJA ZA GLUHONEME, 11.05 ZGODBE IZ ŠKOLJKE: ALI ME POZNAŠ: JAZ SEM POLETNI DAN NA VRTU, ODDAJA ZA GLUHONEME, 11.15 HIŠA EKSPERIMENTOV, POUČNA NANIZANKA, 11.40 POD KLOBUKOM, 12.25 PISAVE: IRVINE WELSH, SUZANA TRATNIK, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 DOSJE, 14.25 OBZORJA DUHA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.50 METKA IN ZVERINKO ZVER, RIS., 16.00 DINKO POD KRINKO, RIS., 16.05 ELI IN FANI, RIS., 16.10 BINE, LUTK. NAN., 16.45 DOBRA URA, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 DOBRA URA, 18.00 INFODROM, 18.05 DOBRA URA, 18.30 VSE O ROZI, RIS., 18.40 DOBRA URA, 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 ODKRITO, AKTUALNA POGOVORNA ODDAJA, 21.00 TRGOVANJE Z UMETNINAMI - VIR FINANCIRANJA TERORIZMA, DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, VREME, KULTURA, ŠPORT, 23.05 GLOBUS, 23.35 STATUS ANIMARUM, DOK. FILM, 1.05 POSEBNA PONUDBA, 1.25 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 2.15 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.40 INFOKANAL

TOREK, 02.04.2013, II. SPORED TVS

7.00 OTROŠKI PROGRAM: OPI, 8.00 OTROŠKI INFOKANAL, 9.00 ZABAVNI INFOKANAL, 10.30 DOBRO JUTRO, 13.20 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 15.20 BOJAN ADAMIČ, MOJSTER ZA VSE ČASE - POKLON NESTORJU SLOVENSKE ZABAVNE GLASBE OB 100-LETNICI ROJSTVA IN 50-LETNICI SLOVENSKE POPEVKE, 16.55 GLASNIK, 17.30 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 DREVEŠA PRIPovedUJEJO, DOK. SER., 18.35 SLOVENSKI VODNI KROG, DOK. ODD., 19.00 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 19.50 ŽREBANJE ASTRA, 20.00 MUZIKAJETO: GLASBA GRIOTOV, 20.30 VRAJZA HČI, DOK. FILM, 22.05 VSE TISTE LEPE STVARI, ŠVEDSKI FILM, 23.45 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 0.35 ZABAVNI INFOKANAL

SREDA, 03.04.2013, I. SPORED TVS

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.15 BINE: ONESNAŽEVANJE, LUTK. NAN., 10.40 ZLATKO ZAKLADKO: OTOK LJUBEZNI, ODDAJA ZA OTROKE, 10.55 SLOVENSKI VODNI KROG, DOK. ODD., 11.20 IMPRO TV: VIOLETA TOMIČ IN MARJAN ŠAREC, 12.00 TRGOVANJE Z UMETNINAMI - VIR FINANCIRANJA TERORIZMA, DOK. ODD., 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 PIRANSKA SREDNJEVEŠKA ZGODBA, DOK. FILM, 14.20 GLOBUS, ZUNANJEPOLITIČNA ODDAJA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 PUŠA PEPA, RIS., 15.50 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 16.45 DOBRA URA, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 DOBRA URA, 18.00 INFODROM, 18.05 DOBRA URA, 18.40 NELI IN CEZAR, RIS., 18.45 DOBRA URA, 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.05 BUTNSKALA, SLOVENSKI FILM, 21.35 NAŠE SARDINE, KRATKA TV-IGRA, 22.00 ODMEVI, VREME, KULTURA, ŠPORT, 23.05 DVANAJST: FELICITAS HOPPE, 0.05 GLASBENI VEČER, 0.50 TURBULENCA, 1.20 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 2.15 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.35 INFOKANAL

SREDA, 03.04.2013, II. SPORED TVS

7.00 OTROŠKI PROGRAM: OPI, 8.00 OTROŠKI INFOKANAL, 8.50 INFODROM, 9.00 ZABAVNI INFOKANAL, 10.00 DOBRA URA, 11.20 DOBRO JUTRO, 14.10 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 14.55 IGRALCI BREZ MASKE - JANEZ VAJEVEC, 15.30 TO BO MOJ POKLIC: VARNOSTNIK, 16.10 GLASNIK, 16.40 SLOVENCJI PO SVETU: EGIPTOLOGINJA IRIS MEŠKO, 17.10 EVROPSKI MAGAZIN, 17.35 MOSTOVI - HIDAK, 18.05 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 18.30 NA VRTU, 19.00 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 19.50 ŽREBANJE LOTA, 20.00 ROKOMET - KVALIFIKACIJE ZA EVROPSKO PRVENSTVO: SLOVENIJA : ISLANDIJA, 22.00 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 22.30 MAMMUTH, FRANCOŠKI FILM, 0.00 TOČKA, GLASBENA ODDAJA, 0.50 ZABAVNI INFOKANAL

ČETRTEK, 04.04.2013, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 POROČILA, 7.08 DOBRO JUTRO, 8.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 10.15 KLJUKUČEVE DOGODIVČINE: OBEVZANE GLAVE, LUTK. NAN. ZA OTROKE, 10.45 MALE SIVE CELICE: OŠ RADCENI IN OŠ CVETKA GOLARJA ŠKOFJA LOKA, KVIZ, 11.30 MOJA SOBA: ULA - FRIZERKA, 12.05 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 12.25 NA VRTU, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.20 VREME, ŠPORT, 13.30 ODKRITO, 14.20 SLOVENSKI UTRINKI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 16.00 MLADI ZNANSTVENIK JANKO: MAGNETNA, 16.10 FIRBCOLOG: O KNJIGAH, 16.45 DOBRA URA Z ANDREJEM, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.05 VREME, ŠPORT, 17.15 DOBRA URA Z ANDREJEM, 18.00 INFODROM, 18.05 DOBRA URA Z ANDREJEM, 18.35 EZOPOVO GLEDALIŠČE: GORAZDA IZUČI - LENI PES, RIS., 18.45 DOBRA URA Z ANDREJEM, 18.55 VREME, DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 POGLEDI SLOVENIJE, 21.30 PRAVA IDEJA! 22.00 ODMEVI, 22.40 VREME, KULTURA, ŠPORT, 23.05 OSMI DAN, 23.35 SVETO IN SVET, 0.30 UGRIZNIMO ZNANOST, 0.45 DNEVNIK, 1.10 SLOVENSKA KRONIKA, 1.25 VREME, ŠPORT, 1.35 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.55 INFOKANAL

ČETRTEK, 04.04.2013, II. SPORED TVS

7.00 OTROŠKI PROGRAM: OPI, 8.00 OTROŠKI INFOKANAL, 8.50 INFODROM, 9.00 ZABAVNI INFOKANAL, 10.00 DOBRA URA Z MILIČO HD, 11.20 DOBRO JUTRO, 14.30 TOČKA, 15.45 EVROPSKI MAGAZIN, 16.05 SLOVENSKI VODNI KROG: FRAMSKI POTOK, DOK. ODD., 16.30 MUZIKAJETO: GLASBA GRIOTOV, 17.15 MOSTOVI - HIDAK, 17.45 LJUDJE IN ZEMLJA KENJE, 18.10 LEDENA ZEMLJA, ANG. DOK. SER., 19.00 TOČKA, GLASB. ODD., 19.50 ŽREBANJE DETELJICE, 20.00 ŠPORT, 21.00 NOGOMET - EVROPSKA LIGA: FENERBAHČE : LAZIO, 22.55 SODOBNA DRUŽINA (II.), AM. HUM.NAD., 23.15 POPLAČILO, ANG. NAD., 0.05 TOČKA, GLASB. ODD., 0.50 ZABAVNI INFOKANAL

NEKOLIKO ZAPOZNELI FOTOGRAFIJI S KULTURNEGA PRAZNIKA

Slovesnost v ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem pazniku, v Budimpešti smo že opisali in predstavili na nekaj fotografijah, a je že tako, da je kakšno še mogoče najti, za katero bi bila škoda, če bi ostala v arhivu računalnika. Za ti dve sem prepričan, da jih velja objaviti iz različnih razlogov.

Še prej pa nekaj drugega, in sicer glede obiska na slovenskih prireditvah, bodisi v slovenskem društvu ali na slovenskem veleposlaništvu, kjer je zdaj veleposlanica Darja Bavdaž Kuret. Vse prireditve, denimo, da sem se jih udeležil po nekaj pri vseh dosedanjih veleposlanikih, pa tudi one nepozabne oktobra 2010, ko je Slovensko društvo počastilo 20-letnico dela, so bile izjemno skrbno pripravljene in odlično obiskane. Razveseljivo je, da ob nekoliko starejših obiskovalcih prihajajo tudi mladi, videvamo tudi nove obraze. Ob vsem bi se dalo razpredati še in še, a za to bo nemara - še - kdaj priložnost. Zdjaj pa k »zapoznelima« fotografijama.

Pred in po »uradnem« delu je vedno živahno kramljanje v prijateljskem ozračju med tistimi, ki so v Budimpešti že pol stoletja in več in tistimi, ki so pred nekaj leti prišli iskat priložnost za delo v glavnem mestu. To sta »stara znanca« v živahnem pogovoru: Jože Karba in dr. Štefan Lang.

Predsednica Slovenskega društva - prvi predsednik je bil Feri Kranjec, seveda tudi udeleženec na proslavi - Irena Pavlič ni samo skušala vse uravnati, da je potekalo, kot se spodobi za kulturni praznik, ampak je dogodek zabeležila v svoj fotoaparati in hkrati napovedala naslednjo prireditve za prihodnji mesec.

Tekst in foto: eR

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukić

Naslov uredništva:

H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;

tel.: 94/380-767;

e-mail: porabje@mail.datanet.hu

ISSN 1218-7062

Tisk:

TISKARNA KLAR

Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Ministrstva za
javno upravo in pravosodje (KIM) ter Urada RS za
Slovence v zamejstvu in po svetu.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15

1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: OTPVHUHB

www.porabje.hu